

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze projednal ve veřejném zasedání konaném dne 24. dubna 2024 v senátě složeném z předsedy JUDr. Richarda Petráska a soudců JUDr. Alexandra Sotoláře a JUDr. Zuzany Zápalkové **odvolání obžalovaného P. S.**, narozeného xxx, a **obžalovaného P. Š.**, narozeného xxx, proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 1 č.j. 6 T 13/2024-389 ze dne 13. března 2024 a rozhodl t a k t o :

Podle § 258 odst. 1 písm. e), odst. 2 trestního řádu se napadený rozsudek **z r u š u j e** pouze ve výrocích o trestech.

Podle § 259 odst. 3 trestního řádu se znovu rozhoduje tak, že při nezměněném výroku o vině obžalovaných P. S. a P. Š. pokusem zločinu podvodu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku k § 209 odst. 1, odst. 4 písm. d) trestního zákoníku, přečinem neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 1 trestního zákoníku, zločinem neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 3 alinea první trestního zákoníku a přečinem neoprávněného přístupu k počítačovému systému a neoprávněného zásahu do počítačového systému nebo nosiče informací podle § 230 odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku se

Shodu s prvopisem potvrzuje M. T.

1. obžalovaný**P. S. ,**

narozený xxx v xxx, trvale bytem xxx,

o d s u z u j e

podle § 234 odst. 3 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 36 (třiceti šesti) měsíců podmíněně.

Podle § 84 odst. 1 trestního zákoníku ve spojení s § 81 odst. 1 a § 85 odst. 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu 5 (pěti) let za současného vyslovení dohledu nad obžalovaným.

Podle § 85 odst. 2 trestního zákoníku se obžalovanému současně ukládá přiměřená povinnost spočívající v povinnosti podle svých sil ve zkušební době hradit způsobenou škodu.

Podle § 73 odst. 1 trestního zákoníku se obžalovanému vedle toho ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu poskytování taxi služeb na dobu 5 (pěti) let.

2. obžalovaný**P. Š. ,**

narozený xxx v xxx, trvale bytem xxx,

o d s u z u j e

podle § 234 odst. 3 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 36 (třiceti šesti) měsíců podmíněně.

Podle § 84 odst. 1 trestního zákoníku ve spojení s § 81 odst. 1 a § 85 odst. 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu 5 (pěti) let za současného vyslovení dohledu nad obžalovaným.

Podle § 85 odst. 2 trestního zákoníku se obžalovanému současně ukládá přiměřená povinnost spočívající v povinnosti podle svých sil ve zkušební době hradit způsobenou škodu.

Podle § 73 odst. 1 trestního zákoníku se obžalovanému vedle toho ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu poskytování taxi služeb na dobu 5 (pěti) let.

Jinak zůstává napadený rozsudek nezměněn.

Odůvodnění

- [1.] Napadeným rozsudkem byli obžalovaní P. S. a P. Š. uznáni vinnými pokusem zločinu podvodu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku k § 209 odst. 1, odst. 4 písm. d) trestního zákoníku, dvěma trestnými činy neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku, jedním podle § 234 odst. 1 trestního zákoníku a druhým podle § 234 odst. 3 alinea první trestního zákoníku a přečinem neoprávněného přístupu k počítačovému systému a neoprávněného zásahu do počítačového systému nebo nosiče informací podle § 230 odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku a za tyto trestné činy byl každý z nich odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání třiceti šesti měsíců, pro jehož výkon byli zařazeni do věznice s ostrahou. Současně byli zavázáni k povinnosti uhradit společně a nerozdílně poškozenému F. F. škodu ve výši 170 000 Kč a poškozenému D. K. škodu ve výši 375 000 Kč s tím, že se zbytkem svých nároků na náhradu škody byli oba jmenovaní odkázáni na řízení ve věcech občanskoprávních.
- [2.] Podle skutkových zjištění soudu prvního stupně spáchali obžalovaní P. S. a P. Š. uvedené trestné činy tím, že
1. dne 17. září 2023 v době od 4:13 hodin v Praze 1, v ulici Revoluční č. 1003/3, na základě předchozí domluvy v úmyslu získat platební karty si před klubem Epic vyhlédli poškozeného F. F., narozeného xxx, který byl značně opilý, a pod záminkou poskytnutí služeb taxi jej obžalovaný P. Š. vzal do jím řízeného vozidla registrační značky xxx, a za účelem úhrady taxi služeb z něj obžalovaný Š. vylákal debetní kartu od Raiffeisenbank č. xxx a kreditní kartu od Raiffeisenbank č. xxx vydanou na jméno poškozeného, které mu poškozený z důvodu své podnapilosti podal a sdělil jejich PINy, které si obžalovaný zadal do mobilního telefonu, kdy na počátku jízdy pod záminkou ověření platební schopnosti poškozeného za poskytnutou službu taxi, mu poškozený podal mobilní telefon a umožnil mu nahlédnout do jeho elektronického bankovníctví z důvodu ověření dostatečného množství platebních prostředků, kdy obžalovaný získal i přístupový kód do mobilního telefonu a internetového bankovníctví, který před ním poškozený z důvodu své podnapilosti zadal, přičemž přístup do bankovníctví byl svázan s mobilním telefonem poškozeného, kdy nahlédnutím na údaje zadávané poškozeným získal obžalovaný přístupový kód stejný jak do mobilního telefonu, tak do internetového bankovníctví, aby v čase 4:18 hodin v Praze 1, ulici Lannova, se sám obžalovaný P. Š. bez vědomí a souhlasu poškozeného přihlásil do internetového bankovníctví poškozeného, kde se vydával za poškozeného a jeho jménem převedl ze spořicího účtu poškozeného č. xxx částku 200 000 Kč

na jeho běžný účet č. xxx, načež v čase 04:48 hodin převedl mezi stejnými účty ještě částku 199 000 Kč a v čase 04:21 hodin navýšil prostřednictvím mobilního telefonu poškozeného u bankovního účtu č. xxx limit pro výběr z bankomatu na 190 000 Kč, kdy využil toho, že v mobilním telefonu poškozeného bylo nainstalované internetové bankovníctví s tímto telefonem svázané, přičemž na základě získaného přístupového kódu překonal bezpečnostní mechanismy spočívající v zabezpečení jak mobilního telefonu, tak zabezpečení přístupu do elektronického bankovníctví, kdy po provedení transakcí mobilní telefon následně poškozenému vrátil,

a následně i s poškozeným ve voze odjel do ulice Salvátorská v Praze 1, kde poškozený z vozidla vystoupil, a přeseďl do zde zaparkovaného druhého vozidla zn. Škoda Octavia RZ xxx, ve kterém seděl obžalovaný P. S., který ho odvezl na blíže nezjištěné místo a následně obžalovaný P. Š. předal obžalovanému P. S. vylákané platební karty poškozeného Raiffeisenbank č. xxx i kreditní kartu poškozeného č. xxx společně s uvedením jejich PINu, které získal od poškozeného a měl je uloženy do svého mobilního telefonu jakožto číslo odchozího telefonního hovoru,

kdy obžalovaný P. S. poté v bankomatu ATM Euronet umístěném v ulici Anenské náměstí, Praha 1, za pomoci vylákané debetní karty poškozeného vydané Raiffeisenbank č. xxx provedl výběr hotovosti v čase 04:44 hodin ve výši 80 000 Kč a v čase 04:45:43 hodin ve výši 80 000 Kč, dále v ulici Bělocerkevská 1304/32, Praha 10, v čase 05:00:29 hodin se obžalovaný S. pokusil v bankomatu České spořitelny a.s. s debetní kartou poškozeného č. xxx, vydanou Raiffeisenbank, o výběr ve výši 38 000 Kč a v čase 05:00:56 hodin se pokusil o další výběr ve výši 30 000 Kč, přičemž tyto pokusy o výběry byly zamítnuty, načež u stejného bankomatu užil kreditní kartu poškozeného vydanou Raiffeisenbank č. xxx, se kterou se pokusil v čase 05:01:43 hodin o výběr ve výši 80 000 Kč, v čase 05:02:12 hodin se pokusil o výběr ve výši 50 000 Kč, v čase 05:02:38 hodin učinil úspěšný výběr ve výši 20 000 Kč a v čase 05:07:16 hodin se pokusil vybrat dalších 20 000 Kč, načež následně opět použil debetní kartu poškozeného č. xxx, Raiffeisenbank, pomocí které v čase 05:07:58 hodin z téhož bankomatu vybral částku 20 000 Kč, načež se pokoušel vybrat v čase 05:09:03 hod. dalších 15 000 Kč, což se mu nepodařilo, kdy po ukončení výběrů si obžalovaní P. S. a P. Š. vybrané peníze v hotovosti rovným dílem rozdělili,

a tímto jednáním způsobili obžalovaní P. S. a P. Š. poškozenému F. F., narozenému xxx, škodu výběrem prostředků ve výši 200 000 Kč, a neúspěšně se pokusili způsobit škodu výběrem ve výši 233 000 Kč,

2. dne 14. října 2023 v době od 6:09 hodin do 06:13 hodin v Praze 1, v ulici Kozičká č. 918/1, v blízkosti klubu Kozička na základě předchozí domluvy v úmyslu získat platební karty si vyhlédli poškozeného D. K., narozeného xxx, který byl značně opilý, a pod záminkou poskytnutí služeb taxi jej obžalovaný P. Š. vlákal do jím řízeného vozidla registrační značky BMW X5, a v průběhu jízdy na něm vylákal mobilní telefon zn. Xiaomi 17 T v hodnotě 5 000 Kč, který mu poškozený z důvodu své podnapilosti za účelem platby taxislužby předal, a blíže nezjištěným způsobem z něj vylákal kreditní kartu Raiffeisenbank č. xxx, vydanou na jméno poškozeného D. K.,

kdy na počátku jízdy pod záminkou platby za poskytnutou službu taxi, poškozený před obžalovaným P. Š. odemkl přístupovým kódem mobilní telefon, kdy kód si obžalovaný zapamatoval a dále obžalovaný následně bez vědomí a souhlasu poškozeného nahlédl do jeho elektronického bankovníctví, přičemž přístup do bankovníctví byl svázan s mobilním telefonem poškozeného, kdy poškozený zadal před obžalovaným přístupový kód do svého mobilního telefonu, který byl zároveň i kódem pro přístup do internetového bankovníctví, kdy obžalovaný si ho zapamatoval a následně ho zadal jako odchozí hovor do svého mobilního telefonu,

aby v čase 6:13 hodin v Praze 1, ulici Lannova, se sám obžalovaný P. Š. bez vědomí a souhlasu poškozeného přihlásil do internetového bankovníctví poškozeného, kde vydávajíc se za poškozeného, jeho jménem a bez jeho svolení získal údaje, včetně PIN kódu k vylákané platební

kartě poškozeného č. xxx, který si zadal jako odchozí hovor do mobilního telefonu, načež v internetovém bankovníctví v čase 06:26 hod. aktivoval doposud neaktivní platební karty, vydané na jméno poškozeného, a to platební kartu č. xxx k bankovnímu účtu č. xxx a v čase 06:40 hod. platební kartu č. xxx k bankovnímu účtu č. xxx, oba vedené u Raiffeisenbank na jméno poškozeného, a takto získané údaje k aktivovaným platebním kartám zadal do vylákaného mobilního telefonu poškozeného, konkrétně do aplikace Google Pay, čímž si vytvořil virtuální platební kartu tzv. token sloužící k platbám v platební bráně Google Pay, čímž využil toho, že v mobilním telefonu poškozeného bylo nainstalované internetové bankovníctví s tímto telefonem svázané, přičemž pro překonání bezpečnostních mechanismů spočívajících v zabezpečení jak mobilního telefonu, tak zabezpečení přístupu do elektronického bankovníctví využil přístupového kódu, který viděl zadávat poškozeného,

a poté poškozený na blíže nezjištěném místě a v blíže nezjištěný čas přesešel do vozidla značky Škoda Octavia RZ xxx, ve kterém seděl obžalovaný P. S., který ho odvezl a vysadil na blíže nezjištěném místě a následně obžalovaný P. Š. předal obžalovanému P. S. vylákaný mobilní telefon poškozeného s PIN kódem, společně s PIN kódem k vytvořeným virtuálním platebním kartám, které získal nahlédnutím do elektronického bankovníctví poškozeného, a dále kreditní kartu Raiffeisenbank č. xxx s PIN kódem, který získal nahlédnutím do elektronického bankovníctví,

kdy obžalovaný P. S. poté v bankomatu Euronet v Soukenické ulici č. 1927/9, v Praze 1, použil virtuální platební kartu č. xxx v čase 06:55:09 hod. a vybral zde částku ve výši 80 000 Kč, poté se přesunul na Anenské náměstí 203/1 v Praze 1, kde z bankomatu Euronet v čase 07:03:25 hod. za použití této karty vybral částku ve výši 80 000 Kč, v čase 07:04:37 hod. částku ve výši 40 000 Kč a v čase 07:07:57 hod. se pokusil o další výběr ve výši 80 000 Kč, přičemž tento výběr byl zamítnut, poté u stejného bankomatu v čase 07:05:34 hod. za použití virtuální platební karty č. xxx se pokusil o výběr ve výši 80 000 Kč, který byl zamítnut, načež následně se ve stejném bankomatu za použití fyzické platební karty č. xxx pokusil v čase 07:06:26 hod. o výběr částky 50 000 Kč, a v čase 07:06:43 hod. provedl pokus o výběr ve výši 40 000 Kč, v čase 07:06:59 hod. pokus o výběr ve výši 20 000 Kč a poslední pokus o výběr za použití této platební karty v čase 07:07:14 hod. ve výši 10 000 Kč, přičemž tyto pokusy byly zamítnuty, kdy v reakci na to z blíže nezjištěného místa v čase 07:10 hod. pak obžalovaný P. Š. v internetovém bankovníctví opět vydávajíc se za osobu oprávněnou, převedl částku 200 000 Kč z účtu poškozeného č. xxx na účet č. xxx, načež P. S. v bankomatu Euronet v ulici Soukenická, v čase 07:17:24 hod. provedl virtuální platební kartou Raiffeisenbank č. xxx výběr ve výši 79 000 Kč, poté se přesunul zpět k bankomatu do ulice Anenské náměstí 203/1, v Praze 1, kde v čase 07:24:13 hod. učinil z této platební karty výběr ve výši 80 000 Kč a v čase 07:25:11 hod. vybral ještě dalších 41 000 Kč, a následně si obžalovaný P. S. a P. Š. vybrané peníze v hotovosti rovným dílem rozdělili,

čímž obžalovaný P. S. a P. Š. způsobili poškozenému D. i K., narozenému xxx, škodu výběrem prostředků ve výši 400 000 Kč, na mobilním telefonu škodu ve výši 5 000 Kč a pokusili se způsobit škodu výběrem prostředků ve výši 280 000 Kč,

a celkem obžalovaný P. S. a P. Š. jednáním pod body 1. a 2. způsobili škodu výběrem prostředků ve výši 600 000 Kč, škodu na mobilním telefonu poškozeného D.a K. ve výši 5 000 Kč a neúspěšně se pokusili způsobit škodu výběrem ve výši 513 000 Kč, tj. směřovali ke způsobení škody v celkové výši 1 118 000 Kč.

- [3.] Oproti tomu byli obžalovaný P. S. a P. Š. podle § 226 písm. a) trestního řádu zproštěni obžaloby státního zástupce Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 1 sp. zn. 1 Zt 137/2023 ze dne 1. února 2024 v části, kterou jim bylo kladeno za vinu, že 1. dne 17. září 2023 v době od 4:13 hodin v průběhu jízdy z ulice Revoluční č. 1003/3, Praha 1, ve vozidle registrační značky xxx obžalovaný P. Š. nezjištěným způsobem odcizil poškozenému F. F., narozenému xxx, z krku zlatý řetízek se zlatým přívěškem ve tvaru křížku s Ježíšem v

hodnotě 3 000 Kč, peněženku Ridgewallet v hodnotě 500 Kč, ve které měl uloženou bankovku v nominální hodnotě 1 000 Kč, doklady na jméno poškozeného a mobilní telefon iPhone 12 PRO v černém krytu se SIM kartou na tel. č. xxx v hodnotě 12 000 Kč,
a tímto jednáním způsobil poškozenému F. F., narozenému xxx, škodu odcizením ve výši 16 500 Kč,

2. dne 14. října 2023 v době od 06:09 hodin do 06:13 hodin v průběhu jízdy z ulice Kozí 918/1, Praha 1, ve vozidle registrační značky xxx, obžalovaný P. Š. nezjištěným způsobem odcizil poškozenému D. K., narozenému xxx, peněženku značky Dolce Gabana v hodnotě 1 500 Kč, pouzdro na doklady zn. Yves Saint Laurent v hodnotě 1 500,- Kč, jež obsahovalo platební kartu Unicreditbank č. xxx, vydanou na jméno poškozeného a platební kartu banky Revolut, vydanou na jméno poškozeného,
čímž obžalovaný společným jednáním způsobili poškozenému D. K., narozenému xxx, škodu odcizením ve výši 3 000 Kč,

a obžalovaný P. Š. se uvedeného jednání dopustil přesto, že byl za trestný čin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku odsouzen trestním příkazem Obvodního soudu pro Prahu 9 sp. zn. 50 T 30/2023 ze dne 13. dubna 2023, jež nabyl právní moci dne 18. května 2023, za což mu byl uložen trest obecně prospěšných prací ve výměře 200 hodin, jež doposud nevykonal. Tímto jednáním měli obžalovaní spáchat přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a) a d) trestního zákoníku a přečin neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 1 trestního zákoníku. Soud prvního stupně však shledal, že nebylo prokázáno, že se staly uvedené skutky, pro něž byli obžalovaní stíháni.

- [4.] Proti citovanému rozsudku podali v zákonné lhůtě odvolání obžalovaní P. S. a P. Š.. Jejich odvolání směřují proti výrokům o trestech jim uložených. Obžalovaný P. S. ho dodatečně rozšířil podáním předloženým druhým z jeho dvou obhájců i na výrok o vině.
- [5.] Obžalovaný P. S. v odůvodnění svého odvolání označil nepodmíněný trest odnětí svobody mu uložený soudem prvního stupně za nepřiměřeně přísný. V tomto kontextu vyslovil přesvědčení, že okolnostem případu, jeho chování při činu i po něm a jeho osobním poměrům by odpovídalo podmíněné odsouzení k trestu odnětí svobody s odkladem jeho výkonu na delší zkušební dobu, případně s vyslovením dohledu nad ním. V návaznosti na to připomněl, že již od přípravného stadia řízení spolupracoval s orgány činnými v trestním řízení na objasnění stíhané trestné činnosti, k jejímu spáchání se na policii přihlásil, okamžitě se doznal a vylíčil všechny rozhodné okolnosti posuzovaných případů, prohlásil svou vinu stíhaným činem a vyslovil souhlas s použitou právní kvalifikací, dal najevo lítost nad nastalou situací a projevil připravenost dodržet veškeré mu stanovené povinnosti a postupně vyrovnávat způsobené škody. Jejich vyrovnání by podle jeho názoru měla být dána přednost před výkonem nepodmíněného trestu odnětí svobody ve věznici, odkud by jí nebyl schopen vyrovnat. Nadto by mu – jak v tomto kontextu doplnil – pobyt ve věznici na velice dlouhou dobu znemožnil starat se o rodinu, zvláště pak o své čtyři nezletilé děti. V této souvislosti současně zdůraznil, že jeho dosavadní pohled na svět zásadně změnila už jeho vazba, v jejímž rámci se poprvé v životě ocitl ve věznici, vrátil oprávnění k poskytování taxi služby a získal příslib jiného trvalého zaměstnání, do nějž může nastoupit ihned po propuštění z věznice. S poukazem na to navrhl, aby odvolací soud zrušil výrok napadeného rozsudku o mu uloženém trestu a sám ho v reakci na spáchanou trestnou činnost potrestal podmíněným odsouzením k trestu odnětí svobody s dohledem v kombinaci se zákazem výkonu taxi služby. Nadto vyslovil pochybnosti nad právní kvalifikací stíhaného jednání jako trestného činu neoprávněného přístupu k počítačovému systému a neoprávněného zásahu do počítačového systému nebo nosiče informací a trestného činu podvodu. Ovšem odvolání omezil na napadení výroku o trestu.
- [6.] Obžalovaný P. Š. ve svém odvolání rovněž zpochybnil účelnost nepodmíněného trestu odnětí svobody uloženého mu napadeným rozsudkem. Učinil tak předně s poukazem na to jak se zachoval

po odhalení trestné činnosti mu kladené za vinu, zvláště pak na to, že se přihlásil k odpovědnosti za ní, aktivně napomohl k jejímu objasnění, učinil kroky směřující k postupnému vyrovnání škod jí způsobených a projevil připravenost prohlásit svou vinu jejím spácháním. Důvodem toho proč nemohl svou vinu stíhanými činy prohlásit byla nekvalifikovaně sestavená obžaloba a ta tak v podstatě představovala na jeho vůli nezávislou překážku využití dobrodiní mimořádného snížení trestu odnětí svobody pod spodní hranici zákonné trestní sazby. S poukazem na to vyslovil přesvědčení, že soud prvního stupně měl za dané situace v jeho prospěch vzít do úvahy jeho poctivou snahu přispět k hospodárnému průběhu trestního řízení, jeho přispění k náležitému objasnění stíhané trestné činnosti a jeho lítost nad jejím spácháním a v návaznosti na to zvážit jeho potrestání trestem odnětí svobody pod spodní hranici zákonné trestní sazby, optimálně v jeho podmíněné formě. Pokud tak soud prvního stupně neučinil, požádal o totéž odvolací soud.

- [7.] Městský soud v Praze jako soud odvolací přezkoumal podle § 254 odst. 1 trestního řádu zákonnost a odůvodněnost těch výroků napadeného rozsudku, proti nimž byla podána odvolání, tedy výroků o trestech, jakož i správnost postupu řízení, které jim předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad. Odvolací soud neshledal důvody pro postup podle § 254 odst. 2 trestního řádu a dospěl k závěru, že odvolání jsou částečně důvodná.
- [8.] Trestní řízení proti obžalovaným P. S. a P. Š. bylo vedeno plně v souladu s příslušnými ustanoveními trestního řádu, včetně procesních ustanovení zabezpečujících ochranu jejich zákonných práv a zájmů, právo na řádnou obhajobu nevyjímaje. Obžalovaní P. S. a P. Š. se k té části stíhané trestné činnosti, jejímž spácháním byli uznáni vinnými, doznali a proti nim současně svědčila svědectví slyšených svědků, jakož i opatřené listinné důkazy.
- [9.] Ve shodě se soudem prvního stupně má Městský soud v Praze též za to, že výše popsané okolnosti případu svědčí o tom, že obžalovaní naplnili stíhanými činy znaky skutkových podstat přečinu neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 1 trestního zákoníku, zločinu neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 3 alinea první trestního zákoníku, přečinu neoprávněného přístupu k počítačovému systému a neoprávněného zásahu do počítačového systému nebo nosiče informací podle § 230 odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku a pokusu zločinu podvodu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku k § 209 odst. 1, odst. 4 písm. d) trestního zákoníku. Obžalovaní totiž ve vzájemné součinnosti při výkonu taxi služby vylákali na podnapilých poškozených jejich mobilní telefony a s použitím v nich nainstalovaného internetového bankovníctví a získaných přístupových kódů k němu překonali jeho bezpečnostní mechanismy a bez vědomí a souhlasu poškozených se přihlásili do jejich internetového bankovníctví a jejich jménem převedli z jejich spořicích účtů vysoké částky na jejich běžné účty a navýšili limity pro výběry z bankomatů, načež za pomoci vylákaných bankovních karet poškozených provedli výběr vysokých hotovostí z bankomatů a o výběry dalších se pokusili. Takto jimi způsobená škoda dosáhla výše 600 000 Kč a neúspěšně se pokusili způsobit další škodu ve výši 513 000 Kč, takže celkově směřovali ke způsobení škody ve výši 1 118 000 Kč.
- [10.] Z podnětu podaných odvolání se odvolací soud při přezkumu napadeného rozsudku soustředil na výroky o uložených trestech a shledal je nepřiměřeně přísnými.
- [11.] Pro rozhodnutí o trestu jsou podstatná hlediska uvedená v § 38 a § 39 odst. 2 trestního zákoníku, týkající se osoby obžalovaného i spáchané trestné činnosti. Oba obžalovaní byli již v minulosti soudně trestáni, obžalovaný P. S. v hlubší minulosti, obžalovaný P. Š. celkem před nedávnem. Všechna minulá odsouzení obžalovaného P. S. byla ovšem v mezidobí zahlazena, takže k nim nebylo možné přihlížet, a obžalovaný P. Š. byl odsouzen pouze za pokus drobné krádeže k trestu obecně prospěšných prací, který v mezidobí začal vykonávat. U obou se nicméně

projevily sklony k páchání trestné činnosti a tuto okolnost soud prvního stupně důvodně posoudil jako přitěžující. Stejně tak jim správně přičetl k tíži to, že byli v této trestní věci stíháni pro několik trestných činů a spáchali je poměrně sofistikovaným způsobem na úkor silně podnapilých poškozených. Při úvaze o trestech však dostatečně nezohlednil některé specifické okolnosti případu a některé skutečnosti svědčící ve prospěch obžalovaných. Předně jde o příspěvek obžalovaných k objasnění stíhané trestné činnosti. Jejich prohlášení viny nemohlo být přijato jen díky nesprávně sestavené obžalobě. K stíhané trestné činnosti se nicméně doznali, čímž výrazně urychlili projednání a rozhodnutí věci. Nadto projevili lítost nad tím co se stalo, omluvili se poškozeným a začali splácet jim způsobenou škodu. Tím byl zčásti reparován následek dané trestné činnosti. V místech jejich bydlišť pak k nim nebylo zjištěno nic negativního a po spáchání posuzované trestné činnosti nevyšlo najevo nic co by mohlo svědčit o tom, že se dopustili něčeho dalšího odsouzeníhodného. Ve vazbě, během níž se ocitli poprvé v životě ve věznici, se chovali řádně a tato na ně jistě měla určitý korektivní účinek. Na svobodě se oba řádně starali o své rodiny a mají zajištěn trvalý zdroj příjmů ze zaměstnání. Tyto skutečnosti pak odvolací soud při přezkoumání výroků o trestech vzal v úvahu a shledal v nich okolnosti opodstatňující uložení mírnějších trestů než uložil soud prvního stupně. Se zřetelem ke všem uvedeným skutečnostem i k charakteru výše popsané trestné činnosti má odvolací soud za to, že u obžalovaných může splnit zákonem předpokládaný účel trestu ještě uložení trestů odnětí svobody v jejich podmíněné formě v kombinaci s dalšími vhodnými omezeními a se zákazem poskytování taxi služeb, v souvislosti s jejichž poskytováním se dopustili nyní stíhané trestné činnosti. S ohledem na to podle § 258 odst. 1 písm. e), odst. 2 trestního řádu zrušil výroky napadeného rozsudku o jim uložených trestech a postupem podle § 259 odst. 3 trestního řádu o trestech rozhodl znovu.

[12.] Tresty odnětí svobody byli obžalovaným ukládány jako tresty úhrnné ve smyslu § 43 odst. 1 trestního zákoníku a ukládány byly podle § 234 odst. 3 trestního zákoníku v trestní sazbě od tří do osmi let, přičemž odvolacím soudem byly vyměřeny ve shodě se soudem prvního stupně na spodní hranici této zákonné trestní sazby, tedy v trvání tří let. Na rozdíl od soudu prvního stupně zároveň odvolací soud shledal splnění všech zákonných podmínek vymezených v ustanovení § 81 odst. 1 a § 84 trestního zákoníku pro podmíněný odklad výkonu uložených trestů odnětí svobody na nejdelší možnou zkušební dobu pěti let za současného vyslovení dohledu nad obžalovanými. Zohlednil přitom všechny výše uvedené skutečnosti charakterizující osoby obžalovaných, jimi spáchanou trestnou činnost i jejich chování po jejím spáchání a dospěl k závěru, že intenzivní probační dohled nad obžalovanými může v jejich případě splnit účel trestu lépe než výkon trestu odnětí svobody ve věznici. S ohledem na následek stíhané trestné činnosti je současně zavázal k povinnosti podle svých sil postupně nahradit způsobenou škodu a s přihlédnutím k okolnostem, za nichž se dopustili stíhané trestné činnosti, jim na dobu pěti let zakázal poskytování služeb taxi služby.

[13.] Vzhledem k uvedeným okolnostem tedy odvolací soud zčásti vyhověl odvolání obžalovaných a postupem podle § 258 odst. 1 písm. e), odst. 2 trestního řádu a § 259 odst. 3 trestního řádu změnil výroky o trestech napadeného rozsudku. Ve výroku o vině a o náhradě škody přitom ponechal napadený rozsudek nezměněn.

Poučení: Proti tomuto rozsudku není další řádný opravný prostředek přípustný. Za splnění podmínek § 265a a § 265b trestního řádu však lze proti němu podat dovolání, a to ve lhůtě dvou měsíců od jeho doručení prostřednictvím soudu, který ve věci rozhodoval v prvním stupni. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud České republiky. Právo podat dovolání přísluší nejvyššímu státnímu zástupci pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i v neprospěch obviněného, a dále obviněnému pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká. Obviněný tak může učinit pouze prostřednictvím obhájce.

Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno. V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 3 trestního řádu) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů dovolatel napadá a čeho se domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) – l) trestního řádu nebo § 265b odst. 2 trestního řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Praha 24. dubna 2024

JUDr. Richard Petrásek , v.r.
předseda senátu